

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCLXXXIV. Continuatio eiusdem Argumenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

MEDITATIO CCLXXXIV

Continuatio eiusdem Argumenti.

Matth. 10. v. 9. Marc. 6. v. 8. Luc. 9. v. 3.

PUNCTUM I. *Nolite possidere aurum, nec argentum, neque pecuniam in Zonis vestris* (solebant enim olim Zonis appendi marsupia, five crumenæ) *non portetis in via* (sacculum scilicet viatorium, in quo viatores deferunt panes & escas) *neque duas tunicas, nec calceamenta operientia totum pedem* (nam apud Marcum c. 6. v. 9. Sandalia concessit, id est, soles pedis plantam solummodo munientes contra asperitatem, & æstum telluris accensæ calore Solis) *neque virgam* (defensionis aut vindictæ, armorum locum fervientem, quâ iudices ad designandam Potestatem judicalem utuntur: virgam autem, seu baculum viatorium Christus non tantum non prohibuit, sed expressè permisit apud S. Marcum c. 6. v. 8. *Præcepit eis, ne quid tollerent in via, nisi virgam tantum*) Hujus verò tam rigorosæ Paupertatis, quam omnem necessarij victus curam repelli volebat, rationem assignans ait: *Dignus est enim operarius cibo* Matth. c. 10. v. 9. Unde de Divina Providentia esse confidere jubebat; hanc enim apud Auditores, quibus Evangelium prædicarent, de cibo ipsis provisuram, ut eum nec ipsi emere, nec portare secum necessesse haberent. Considera, quantam Paupertatem Christus à Discipulis exegerit, & quàm constanter illam etiam postea tenuerint, quàmque studiosè ea posterius, ac successores illorum (saltem quoad privatam

suam personam, & quantum sine Proximi, quocum agitur, & cujus liberalitate vivitur, gravamine fieri potest) retinere debeant: ut scilicet nec pro sustentatione necessaria solliciti sint, nec superflua, neque commoda sectentur; sed contemptis rebus temporalibus, solum Cælestium Bonorum æstimationem, curam, ac desiderium præferant, certâ Confidentia in DEVM ac Spe nixi, necessariam sustentationem nunquam ipsis defuturam.

PUNCT. II. *In quamcunque autem civitatem, aut castellum intra veritis, interrogate, quis in ea dignus sit (apud quem scilicet vos deceat divertere, quique mereatur Cælestem Evangelij Doctrinam ex vobis audire, & præstiti vobis hospitij præmium longè amplius accipere) Et ibi manete (contenti eodem hospitio) donec exeatis (civitate illa vel castello) Matth. 10. v. 11.* Non dixit Christus: Interrogate, quis nobilis, quis dives, quis in alto dignitatis gradu constitutus sit; sed: *quis dignus sit*: hæc enim dispositio ad agendum cum Proximo respicienda, hæc non negligenda est in procuranda Salute Animarum, etiamsi cætera defint. Hanc dispositionem, scilicet ut quis dignus sit, etiam DEVS respicit, ut propter illam det specialia auxilia ad meritum quarumcunque Virtutum efficaciter obtinendum, ac ut etiam ipse dignetur in Anima hominis divertere, ipsi familiariter & ad cor loqui, & cum ipso manere. Ex ultimis verbis intelligant Religiosi, cum ad domicilium, vel locum aliquem à Superioribus suis mittuntur, sibi illic manendum esse, donec eorundem jussu inde iterum exeant, abitu nequaquam antea sollicitato.

PUNCT. III. *Intrantes autem in domum, salutate*

L 3

eam,

eam, dicentes: Pax huic domui. Et si fuerit quidem domus illa digna, veniet Pax vestra super eam: si autem non fuerit digna, Pax vestra revertetur ad vos Matth. 10. v. 12. Dicit hic Christus nihil præstantius alicui optari, & precibus à DEO postulari posse, quàm Pacem, quàm quæ cum DEO, Proximo, & secum ipso pacatè vivit. Hanc Pacem Christus in hunc mundum ingressus per Angelos apprecatus est, hanc ipse Discipulis post Resurrectionem aliquoties eos revisens impertivit, hanc secum affert, Animam hominis ingressus. Hanc & nos efficaciter, & non solis verbis apprecemur, sed omnem nos operam vult impendere; quæ si deinde recepta non fuerit, ad nos revertetur, præmittit scilicet operæ præstitæ æquè promerituros, quàm Pax nostra, & Animæ Salus recepta fuisset; unde etiam si exiguum fructum vel Animarum lucrum faciamus, non est, cur nos operæ, veluti perditæ, perniteat.

MEDITATIO CCLXXXV

Continuatio ejusdem Argumenti

Matth. 10.

PUNCTUM I. *Et quicumque non receperit vos, neque audièrit sermones vestros: exeuntes foras de domo vel civitate, excutite pulverem de pedibus vestris (addit S. Matheus c. 6. v. 11. In testimonium illis, quo scilicet testatur, se cum illis, velut DEO exotis, nihil velle commune habere) Amen dico vobis: tolerabilius erit terra & domorum, & Gomorrhæorum in die Judicii, quàm illius civitati. Matth. 10. v. 14. Si Christi Discipulos non*